

Μαθητές σχολείων της Κατερίνης συμμετείχαν στα εκπαιδευτικά εργαστήρια των «Φωτίων 2026» για τη μητρότητα και την Τέχνη

/ [Νέοι και Εκκλησία](#)

Την Τρίτη 10 Φεβρουαρίου και την Πέμπτη 12 Φεβρουαρίου 2026 υλοποιήθηκαν με μεγάλη επιτυχία τα εκπαιδευτικά εργαστήρια για σχολεία, με θέμα «Η μητρότητα μέσα από την Τέχνη», στο πλαίσιο των «Φωτίων 2026» της Ιεράς Μητροπόλεως Κίτρους, Κατερίνης και Πλαταμώνος.

Τα εργαστήρια πραγματοποιήθηκαν με τις ευλογίες του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη κ. Γεωργίου και την επιμέλεια της κας Αθηνά Τσιγκαροπούλου, Φιλολόγου - Αρχαιολόγου, και της κας Ροδή Ελευθεριάδου, Εκπαιδευτικού Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, με τη συμβολή της Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης νομού Πιερίας και της Διεύθυνσης Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης

Πιερίας.

Τα εργαστήρια αγκαλιάστηκαν με ενθουσιασμό από τους μαθητές της Α΄ τάξης του 3ου Γυμνασίου Κατερίνης, της Δ΄ τάξης του 4ου Δημοτικού Σχολείου Κατερίνης, της ΣΤ΄ τάξης του 17ου Δημοτικού Σχολείου Κατερίνης, καθώς και από τα παιδιά του ΚΔΑΠ ΜΕΑ ΙΡΙΔΑ.

Η αρχή των εργαστηρίων έγινε με την παρουσίαση της μητρικής φιγούρας μέσα στους αιώνες, μέσα από το βίντεο που επιμελήθηκε το Μέλος της Καλλιτεχνικής Επιτροπής των «Φωτίων» κ. Ιωάννης Καραφουλίδης. Στη συνέχεια, τα παιδιά μοιράστηκαν τις δικές τους σκέψεις και βιώματα γύρω από την έννοια της μητέρας, όπως την αντιλαμβάνονται μέσα από την προσωπική τους εμπειρία.

Ακολούθησε συζήτηση για τη μητρότητα μέσα από εικαστικές απεικονίσεις από τη βυζαντινή έως τη νεότερη εποχή, με αφορμή έργα που περιλαμβάνονται στο σχολικό ανθολόγιο της Ε΄ και ΣΤ΄ Δημοτικού.

Μεταξύ άλλων παρουσιάστηκαν και σχολιάστηκαν τα έργα «Άνδρας, γυναίκα και παιδί» του Γιώργος Σικελιώτης, «Παναγία του Βλαδιμήρ» (βυζαντινή εικόνα), «Μητρότητα» του Πάμπλο Πικάσο, «Μάνα» της Βάσω Κατράκη και «Παναγία και βρέφος» του Μαζάτσιο.

Έπειτα, οι μαθητές περιηγήθηκαν στην έκθεση φωτογραφίας «Μάνες», την οποία επιμελήθηκε το Μέλος της Καλλιτεχνικής Επιτροπής των «Φωτίων» κ. Νίκος Γραίκος και φιλοξενείται στο Πνευματικό Κέντρο «Άγιος Φώτιος». Η έκθεση αποτέλεσε αφορμή για περαιτέρω συζήτηση και δημιουργικό προβληματισμό γύρω από τη μητρότητα.

Στο βιωματικό μέρος των εργαστηρίων, διαβάστηκε το παραμύθι «Εγώ είμαι το κουβάρι κι εσύ η κλωστή» του Alberto Pellai. Τα παιδιά συμμετείχαν σε μια συμβολική δράση, «ξετυλίγοντας» το δικό τους κουβάρι και δημιουργώντας έναν συλλογικό ιστό αγάπης, μέσα από προσωπικές ιστορίες και αναμνήσεις με τις μητέρες τους.

Το δημιουργικό κλείσιμο των εργαστηρίων πραγματοποιήθηκε με ομαδικές καλλιτεχνικές δραστηριότητες. Οι μαθητές χωρίστηκαν σε ομάδες και δημιούργησαν κολάζ εμπνευσμένα από ποιήματα για τη μητέρα των Γεώργιος Βιζυηνός, Γιάννης Ρίτσος, Κωστής Παλαμάς και Κώστας Βάρναλης. Κάθε ομάδα επεξεργάστηκε ένα ποίημα, έγραψε το δικό της πρωτότυπο κείμενο και δημιούργησε εικαστικές συνθέσεις, ζωγραφίες, πορτρέτα και σχηματοποιήσεις, τις οποίες παρουσίασε στο σύνολο των συμμετεχόντων.

Τα εργαστήρια των «Φωτίων 2026» ανέδειξαν με ουσιαστικό και βιωματικό τρόπο

τη διαχρονική έννοια της μητρότητας μέσα από την τέχνη, τη λογοτεχνία και τη δημιουργική έκφραση των παιδιών, προσφέροντας μια εμπειρία γεμάτη γνώση, ευαισθησία και έμπνευση.

Φώτια 2026

Η ΜΗΤΕΡΑ (Γιάννης Πίτσος)
 Άνιμε τον κήτο στην άκρη της θάλασσας.
 Τα παράθυρα γλιστρούσε ο ουρανός.
 Η μητέρα καθισμένη
 το χαμηλό καθενί
 έντοτσε τους αγρούς της άνοιξης
 με τα ανοχιά κατωφλίων των άστρων σπιλών
 γραμμένη στη λευκή διαφάνεια...
 Άνιμε τα όνειρα των πελαργών στην αχέρεια στέγη.
 Άνιμε τα χέρια.
 Η μητέρα μου κρατούσε τα χέλια.
 Μα εγώ
 πτώσ απ' τον τρυφερό της ώμο
 πτώσ απ' τα μαλλιά της τα χλωμά
 στρωτά μ' ένα άρωμα υπομονής και ευγένειας
 κοιτούσα σοβαρός τη θάλασσα...

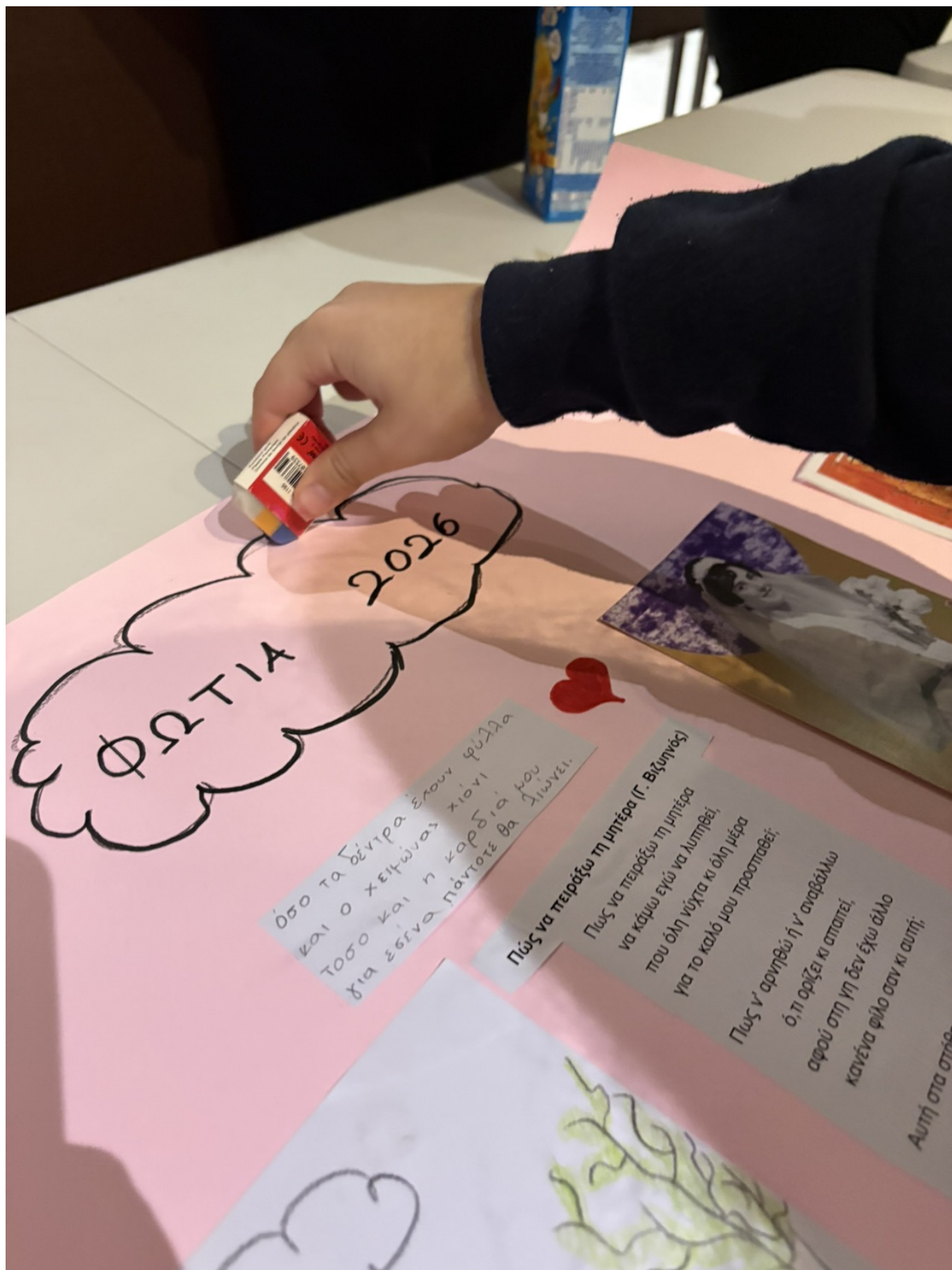
Ευαγγ. Ματθαίου
«ὁ ἀποστόλος πάλιν ἐκείνην τὴν ἑβδομάδα, ὡς παρακάλετο»
Ἀπ' το παρόντος σου βόθρ' ἵσταται,
Ὁ κύριος ἐκνεύει, καὶ ἠσπασμα
Καὶ σπέντα καὶ ἰσχυρὰ
Μίση στο βόθρ' ἰδὼν ἄλλ' ἀπὸ ποταμῶν
Εἶν' ὁ κύριος ὅπου τρεῖς καὶ ποταμῶν
Καὶ οὕτως ἡ μετάνοιά μου καὶ
Φθονὸς ὁ κύριος, μὴ
Ἀπὸ ἐν' ἀποκρίσει
Μακάρι με νὰ τὴν
Κι ἀπ' τὴν ἀρ-
Στο δρόμῳ
Καὶ πρὶν

Όσο τα δέντρα έχουν φύλλα
και ο χειμώνας χιόνι
τόσο και η καρδιά μου
για εμένα πάντοτε θα λιώνει.

Πώς να πειράξω τη μητέρα (Γ. Βιζυηνός)
Πώς να πειράξω τη μητέρα
να κάμω εγώ να λυπηθεί
που όλη νύχτα κι όλη μέρα
για το καλό μου προσπαθεί;

Πώς ν' αρνηθώ ή ν' αναβάλω
ό,τι ορίζει κι απαιτεί,
αφού στη γη δεν έχω άλλο
κανένα φίλο σαν κι αυτή;

Αυτή στα στήθε-